

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Αριθμός Απόφασης

70339 /2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από την Πρωτοδική Αθηνών Χρηστίνα Σεραπτή, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και την Γραμματέα Κωνσταντίνα Λαγκαδινού.

Συνεδρίασε δημόσια, στο ακροατήριό του στις 17.02.2025 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του απούντος: Του

κατοίκου επί της οδού ως αρ. , Τ.Κ.
προσωρινά διαμένοντος

κατόχου του με αριθμό Φορολογικού Μητρώου, Δ.Ο.Υ.

και του με αρ. δελτίου ταυτότητας εκδόσεως Τ.Α. Βύρωνα,
γεννηθέντος την 22^α.02.93, ανέργου, ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου του,
δικηγόρου Μιχαήλ Κούβαρη.

Των καθών η αίτηση πιστωτών: 1) Της Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία
«CERAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», που εδρεύει στην Νέα Σμύρνη
και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε

2) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία «ALPHA

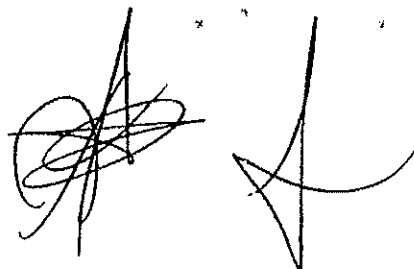
ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», και με τον διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK» (ΑΦΜ 996807331), με έδρα την Αθήνα, νομίμως εκπροσωπούμενης, ως καθολική διάδοχος της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» κατόπιν διάσπασης της τελευταίας (Διασπώμενης) με απόσχιση του κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητας και εισφοράς του στη νεοσυσταθείσα εταιρεία-πιστωτικό ίδρυμα (Επωφελούμενη), με την ιδιότητά της ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» λόγω συγχωνεύσεως με απορρόφηση που έδρευε στην Αθήνα όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν παραστάθηκε, 3) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε, 4) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «EUROBANK» που εδρεύει στην Αθήνα, ως καθολικής διαδόχου κατόπιν απορρόφησης της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «HELLENIC POSTCREDIT ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ» μέλος του ομίλου του «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΥ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ Α.Τ.Ε.» με έδρα την Παιανία Αττικής, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε.

Ο προς ον η κοινοποίηση:
διορισθείς ως εκκαθαριστής, που δεν παραστάθηκε.

Ο απών, με την από 29-05-2024 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης /2024 στην Γραμματεία του πρώην Ειρηνοδικείου Αθηνών, αίτηση, η συζήτησης της οποίας προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε και γράφτηκε στο πινάκιο, ζητά την μεταρρύθμιση της υπ' αριθμ. /2018 απόφασης του πρώην Ειρηνοδικείου Αθηνών, εκδοθείσας κατά την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.

Οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους προφορικά και με τις έγγραφες προτάσεις τους.

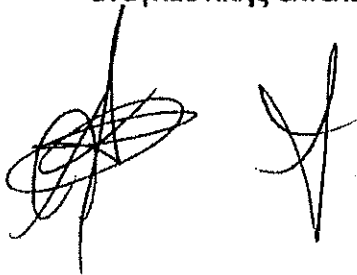
**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

2^ο φύλ. της υπ' αριθμ. ~~70.331~~^{70.331}/25 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών

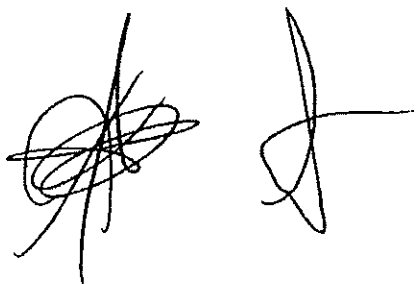
Ι. Όπως προκύπτει από τις προσαγόμενες και προσεπικαλούμενες εκθέσεις επίδοσης (βλ. σχετ. με αριθμ. 26-29), που νόμιμα προσκομίζει και επικαλείται ο αιτών, αντίγραφο της αίτησης του, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις β, γ, δ, των καθ' ων και στον προς ον η κοινοποίηση. Επομένως, εφόσον εκείνες δεν παραστάθηκαν κατά την παρούσα ως άνω δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το πινάκιο, πρέπει να δικαστούν ερήμην, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να είναι όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 754 εδ. β1 ΚΠολΔ, αναλογικά εφαρμοζόμενο).

Ι. Σύμφωνα με το άρθρο 66 του ν. 4549/2018, μετά το άρθρο 12 του ν. 3869/2010 προστίθεται άρθρο 12α ως εξής: «1. Αν ο οφειλέτης αποβιώσει όσο η αίτηση της παραγράφου 1 του άρθρου 4 είναι εκκρεμής, η δίκη καταργείται. 2. Αν ο οφειλέτης αποβιώσει πριν την απαλλαγή του κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 11, οι απαιτήσεις των πιστωτών επανέρχονται στο ύψος, στο οποίο θα βρίσκονταν αν δεν είχε υποβληθεί η αίτηση της παραγράφου 1 του άρθρου 4, μειωμένο κατά τα ποσά που καταβλήθηκαν από τον κληρονομούμενο. Η παύση ή ο περιορισμός της τοκογονίας κατά τα πρώτα δύο εδάφια της παραγράφου 3 του άρθρου 6 δεν ανατρέπονται για το χρονικό διάστημα μέχρι το θάνατο του οφειλέτη. 3. Αν το δικαστήριο είχε διατάξει την εξαίρεση της πρώτης κατοικίας του κληρονομούμενου από τη ρευστοποίηση, και ο κληρονόμος χρησιμοποιεί το ίδιο ακίνητο ως δική του κύρια κατοικία, μπορεί, εφόσον ασκήσει την αίτηση της παραγράφου 1 του άρθρου 4 και συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις παραδοχής της, να ζητήσει την εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 9 χωρίς το χρονικό περιορισμό του πρώτου εδαφίου αυτής. Στην περίπτωση αυτή εξακολουθεί να ισχύει ο κανόνας της μη χειροτέρευσης της θέσης των πιστωτών σε σχέση με την περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, ωστόσο για τον προσδιορισμό του σχεδίου διευθέτησης οφειλών, το ποσό, το οποίο θα λάμβαναν οι πιστωτές σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, μειώνεται κατά το αντίστοιχο ποσό που καταβλήθηκε από τον

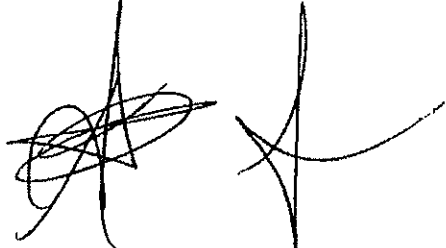
σχεδίου διευθέτησης οφειλών. Σε αυτήν την περίπτωση δίνεται η δυνατότητα στον κληρονόμο, που πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο ν. 3869/2010, χρησιμοποιεί την κύρια κατοικία του κληρονομούμενου ως δική του κύρια κατοικία και συντρέχουν στο πρόσωπό του οι λοιπές προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3968/2010, να ζητήσει από το δικαστήριο να του επιτρέψει την συνέχιση του σχεδίου διευθέτησης, προσαρμοσμένου φυσικά στην δική του ικανότητα αποπληρωμής. Η αρχή της μη χειροτέρευσης της θέσης των πιστωτών δεν θίγεται ούτε επιτρέπεται η συνολική διάρκεια των σχεδίων διευθέτησης του κληρονομούμενου και του κληρονόμου να υπερβαίνουν την μέγιστη επιτρεπόμενη διάρκεια (20 έτη και κατ' εξαίρεση 35 έτη επί συμβάσεων μεγαλύτερης διάρκειας).

Ωστόσο, ο κληρονόμος θα μπορεί να ζητήσει προστασία της κύριας κατοικίας και ο μετά την 31.12.2018, η δε αξία ρευστοποίησης, την οποία θα καταβάλει για την προστασία της κύριας κατοικίας, θα μειωθεί κατά τα ποσά που κατέβαλε ο κληρονομούμενος (βλ. Α. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων - Συμπλήρωμα, 2018, σελ. 193-194). Με την παράγραφο 3 αντιμετωπίζεται η περίπτωση που ο οφειλέτης είχε προστατεύσει δικαστικά την κύρια κατοικία του από την ρευστοποίηση πλην όμως απεβίωσε πριν την ολοκλήρωση του σχεδίου διευθέτησης οφειλών. Σε αυτήν την περίπτωση δίνεται η δυνατότητα στον κληρονόμο, που πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο ν. 3869/2010, χρησιμοποιεί την κύρια κατοικία του κληρονομούμενου ως δική του κύρια κατοικία και συντρέχουν στο πρόσωπό του οι λοιπές προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3968/2010, να ζητήσει από το δικαστήριο να του επιτρέψει την συνέχιση του σχεδίου διευθέτησης, προσαρμοσμένου φυσικά στην δική του ικανότητα αποπληρωμής. Η αρχή της μη χειροτέρευσης της θέσης των πιστωτών δεν θίγεται ούτε επιτρέπεται η συνολική διάρκεια των σχεδίων διευθέτησης του κληρονομούμενου και του κληρονόμου να υπερβαίνουν την μέγιστη επιτρεπόμενη διάρκεια (20 έτη και κατ' εξαίρεση 35 έτη επί συμβάσεων μεγαλύτερης διάρκειας). Ωστόσο, ο κληρονόμος θα μπορεί να ζητήσει προστασία της κύριας κατοικίας και μετά την 31.12.2018, η δε αξία ρευστοποίησης, την οποία θα καταβάλει για την προστασία της κύριας κατοικίας, θα μειωθεί κατά τα ποσά που κατέβαλε ο κληρονομούμενος (βλ. Α.

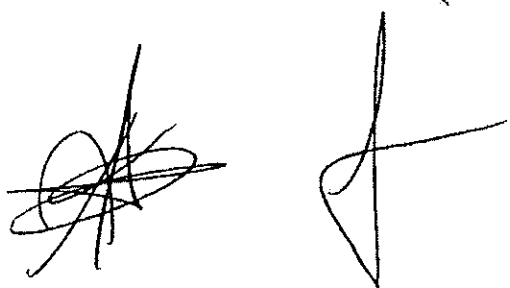
4^ο φύλ. της υπ' αριθμ. 70331/22 Απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων - Συμπλήρωμα, 2018, σελ. 193-194). Προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παραγράφου 3 είναι οι ακόλουθες: 1. Το δικαστήριο να έχει διατάξει την εξαίρεση της πρώτης κατοικίας του κληρονομούμενου από την ρευστοποίηση. Στην διάταξη δεν αναφέρεται ποίου βαθμού πρέπει να είναι η απόφαση του δικαστηρίου. Από τον συνδυασμό της παρ. 3 με την παρ. 4 του άρθρου 12α προκύπτει ότι η απόφαση του δικαστηρίου που διέταξε την εξαίρεση της πρώτης κατοικίας πρέπει να είναι τελεσίδικη. 2. Ο κληρονόμος του αιτούντος οφειλέτη να χρησιμοποιεί το ίδιο ακίνητο ως δική του κύρια κατοικία. Επομένως, δεν εφαρμόζεται η διάταξη αν ο κληρονόμος είτε δεν κληρονόμησε την κύρια κατοικία είτε έχει άλλη κύρια κατοικία και όχι αυτή που κληρονόμησε. 3. Ο κληρονόμος πρέπει να υποβάλλει αίτηση της παρ. 1 του άρθ. 4 του νόμου και να συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις εφαρμογής της όπως επίσης να ζητήσει εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 9 του νόμου χωρίς το χρονικό περιορισμό του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθ. 9 του νόμου, δηλαδή και μετά την 31.12.2018. Αν γίνει δεκτή η αίτηση του κληρονόμου, θα τηρηθεί ο κανόνας της μη χειροτερεύσεως της θέσεως των πιστωτών σε σχέση με την περίπτωση της αναγκαστικής εκτέλεσης. Πάντως το ποσό των δόσεων που θα ορίσει η δικαστική απόφαση κατά παραδοχή της αιτήσεως του κληρονόμου μπορεί να διαφέρει από το ποσό των δόσεων και την διάρκεια της καταβολής αυτών που όρισε η απόφαση που εκδόθηκε κατά παραδοχή της αιτήσεως του κληρονομούμενου. Ωστόσο, αφαιρείται από το ποσό που θα καταβάλει ο κληρονόμος κάθε ποσό που έχει καταβάλει ο κληρονομούμενος σε υλοποίηση της σχετικώς εκδοθείσας αποφάσεως κατά παραδοχή της αιτήσεώς του. Πάντως η συνολική διάρκεια των σχεδίων διευθέτησης οφειλών του κληρονομούμενου και του κληρονόμου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει την διάρκεια που αναφέρεται στο δέκατο ένατο εδάφιο της παρ. 2 του άρθ. 9 του νόμου. Εν προκειμένω μπορεί να παρατεθεί ένα παράδειγμα: Η τελεσίδικη απόφαση που εκδόθηκε κατά παραδοχή της αιτήσεως του κληρονομούμενου όρισε μηνιαίες καταβολές 200,00 ευρώ για 20 έτη. Ο αρχικός οφειλέτης ενόσω ήταν εν ζωή και πριν αποβιώσει κατέβαλε κανονικώς τις μηνιαίες δόσεις για μία πενταετία. Η νέα απόφαση που θα εκδοθεί κατά παραδοχή της αιτήσεως

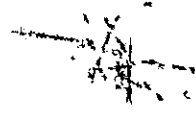
του κληρονόμου θα ορίσει συγκεκριμένο ποσό δόσεων, από τις οποίες θα αφαιρέσει τις δόσεις που κατέβαλε ο κληρονομούμενος. Το δε χρονικό διάστημα των δόσεων που θα ορίσει η απόφαση δεν πρέπει να υπερβαίνει την διάρκεια των 20 ετών, εκτός αν οι συμβάσεις δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν οι πιστώσεις είχαν μεγαλύτερη διάρκεια, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 35 έτη. (βλ. Α. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων - Συμπλήρωμα, 2018, σελ. 193- 194).

II. Η διάταξη του άρθρου 12α του ν.3869/2010, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο 65 Ν.4549 /2018 ορίζει ότι: «1. Αν ο οφειλέτης αποβιώσει όσο η αίτηση της παραγράφου 1 του άρθρου 4 είναι εκκρεμής, η δίκη καταργείται. 2. Αν ο οφειλέτης αποβιώσει πριν την απαλλαγή του κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 11, οι απαιτήσεις των πιστωτών επανέρχονται στο ύψος, στο οποίο θα βρίσκονταν αν δεν είχε υποβληθεί η αίτηση της παραγράφου 1 του άρθρου 4, μειωμένο κατά τα ποσά που καταβλήθηκαν από τον κληρονομούμενο. Η παύση ή ο περιορισμός της τοκογονίας κατά τα πρώτα δύο εδάφια της παραγράφου 3 του άρθρου 6 δεν ανατρέπονται για το χρονικό διάστημα μέχρι το θάνατο του οφειλέτη. 3. Αν το δικαστήριο είχε διατάξει την εξαίρεση της πρώτης κατοικίας του κληρονομούμενου από τη ρευστοποίηση, και ο κληρονόμος χρησιμοποιεί το ίδιο ακίνητο ως δική του κύρια κατοικία, μπορεί, εφόσον ασκήσει την αίτηση της παραγράφου 1 του άρθρου 4 και συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις παραδοχής της, να ζητήσει την εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 9 χωρίς το χρονικό περιορισμό του πρώτου εδαφίου αυτής. Στην περίπτωση αυτή εξακολουθεί να ισχύει ο κανόνας της μη χειροτέρευσης της θέσης των πιστωτών σε σχέση με την περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, ωστόσο για τον προσδιορισμό του σχεδίου διευθέτησης οφειλών, το ποσό, το οποίο θα λάμβαναν οι πιστωτές σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης, μειώνεται κατά το αντίστοιχο ποσό που καταβλήθηκε από τον κληρονομούμενο. Η συνολική διάρκεια των σχεδίων διευθέτησης οφειλών του κληρονομούμενου και του κληρονόμου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τη διάρκεια που αναφέρεται στο δέκατο ένατο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 9. Η παράγραφος 3 εφαρμόζεται και όταν ο κληρονομούμενος απεβίωσε κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας,

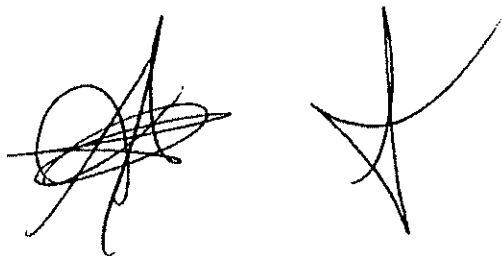
5^ο φύλ. της υπ' αριθμ. 10339/25 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών
εφόσον οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 9 συντρέχαν στο πρόσωπό
του.».

III. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 12^ο του ν.3869/2010 αντιμετωπίζεται η
περίπτωση που ο οφειλέτης είχε προστατεύσει δικαστικά την κύρια κατοικία του από την
ρευστοποίηση πλην, όμως απεβίωσε πριν την ολοκλήρωση του σχεδίου διευθέτησης
οφειλών. Σε αυτήν την περίπτωση δίνεται η δυνατότητα στον κληρονόμο, που πληροί τις
προϋποθέσεις υπαγωγής στον ν.3869/2010, χρησιμοποιεί την κύρια κατοικία του
κληρονομούμενου ως δική του κύρια κατοικία και συντρέχουν στο πρόσωπό του οι λοιπές
προϋποθέσεις της παρ...2' του άρθρου 9 του ν.3968/2010, να ζητήσει από το δικαστήριο
να του επιτρέψει την συνέχιση του σχεδίου διευθέτησης, προσαρμοσμένου φυσικά στην
δική του ικανότητα αποπληρωμής. Η αρχή της μη χειροτέρευσης της θέσης των πιστωτών
δεν θίγεται ούτε επιτρέπεται η συνολική διάρκεια των σχεδίων διευθέτησης του
κληρονομούμενου και του κληρονόμου να υπερβαίνουν την μέγιστη επιτρεπόμενη
διάρκεια (20 έτη και κατ'εξαιρεση 35 έτη επί συμβάσεων μεγαλύτερης διάρκειας). Ωστόσο,
ο κληρονόμος θα μπορεί να ζητήσει προστασία της κύριας κατοικίας και μετά την
31.12.2018, η δε αξία ρευστοποίησης, την οποία θα καταβάλει για την προστασία της
κύριας κατοικίας, θα μειωθεί κατά τα ποσά που κατέβαλε ο κληρονομούμενος (βλ. Α.
Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων - Συμπλήρωμα,
2018, σελ. 193-194). Προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παραγράφου 3 είναι οι
ακόλουθες: 1. Το δικαστήριο να έχει διατάξει την εξαίρεση της πρώτης κατοικίας του
κληρονομούμενου από την ρευστοποίηση. Στην διάταξη δεν αναφέρεται ποιοι βαθμού
πρέπει να είναι η απόφαση του δικαστηρίου. Από τον συνδυασμό της παρ.3 με την παρ.4
του άρθρου 12α προκύπτει ότι η απόφαση του δικαστηρίου που διέταξε την εξαίρεση της
πρώτης κατοικίας πρέπει να είναι τελεσίδικη. 2.Ο κληρονόμος του απούντος οφειλέτη να
χρησιμοποιεί το ίδιο ακίνητο ως δική του κύρια κατοικία. Επομένως, δεν εφαρμόζεται η
διάταξη αν ο κληρονόμος είτε δεν κληρονόμησε την κύρια κατοικία είτε έχει άλλη κύρια
κατοικία και όχι αυτή που κληρονόμησε. 3.Ο κληρονόμος πρέπει να υποβάλλει αίτηση της

παρ.1 του άρθ.4 του νόμου και να συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις εφαρμογής της όπως επίσης να ζητήσει εφαρμογή της παρ.2 του άρθρου 9 του νόμου χωρίς το χρονικό περιορισμό του πρώτου εδαφίου της παρ.2 του αρθ.9 του νόμου, δηλαδή και μετά την 31.12.2018. Αν γίνει δεκτή η αίτηση του κληρονόμου, θα τηρηθεί ο κανόνας της μη χειροτερεύσεως της θέσεως των πιστωτών σε σχέση με την περίπτωση της αναγκαστικής εκτέλεσης. Πάντως το ποσό των δόσεων που θα ορίσει η δικαστική απόφαση κατά παραδοχή της αιτήσεως του κληρονόμου μπορεί να διαφέρει από το ποσό των δόσεων και την διάρκεια της κατάβολής αυτών που όρισε απόφαση που εκδόθηκε κατά παραδοχή της αιτήσεως του κληρονομούμενου. Ωστόσο, αφαιρείται από το ποσό που θα καταβάλει η κληρονόμος κάθε ποσό που έχει καταβάλει ο κληρονομούμενος σε υλοποίηση της σχετικής εκδοθείσας κατά παραδοχή της αιτήσεως του. Γενικώς η διάρκεια της διεύθετης των οφειλών του κληρονομούμενου και κληρονόμου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει την διάρκεια που αναφέρεται στο δέκατο ένατο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 9 του νόμου 3869/2010. Με την ως άνω όμως διάταξη του άρθρου 12^α του ν.3869/2010 δεν παρέχεται στον κληρονόμο του οφειλέτη το δικαίωμα ρύθμισης του χρέους της κληρονομίας και της απαλλαγής του από αυτό σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.2 αυτού, καθόσον η σχέση αυτή συνδέεται με το πρόσωπο του οφειλέτη και με την δίκονομική κατάσταση στην οποία αυτός ευρίσκεται και δεν μεταβιβάζεται στους κληρονόμους του ως στοιχείο της περιουσίας του. Έτσι εφόσον ο θάνατος του οφειλέτη επέρχεται πριν από την ολοκλήρωσή των καταβολών του άρθρου 8 παρ.2 η σχετική διαδικασία ματαιούται και δεν χωρεί υποκατάσταση του κληρονόμου στην ως άνω ρύθμισή (βλ.σχετ. Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4549, υπό το άρθρο 66, Κρητικό Ρύθμιση Οφειλών Υπερχρεωμένων Φυσικών Προσώπων: Εισαγωγικές Παρατηρήσεις, αρ. 44 και επ.).

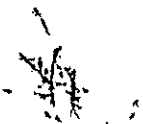
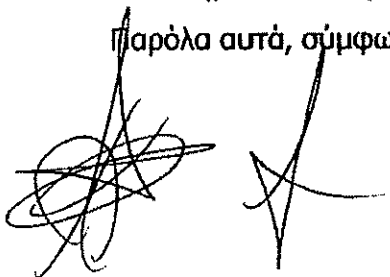
Με την κρινόμενη αίτηση, κατ' ορθή εκτίμηση του δικογράφου αυτής, ο αιτών, ισχυρίζεται ότι ο αποβιώσας πατέρας του, την κληρονομία του οποίου αποποιήθηκε και η αποβιώσασα μητέρα του είχαν αιτηθεί την υπαγωγή τους στις διατάξεις του Ν. 3869/10. Τελικά, ότι η μητέρα του είχε υπαχθεί στις ευεργετικές διατάξεις Ν 3869/2010, και αποδέχθηκε την κληρονομία του αποθανόντος συζύγου της, οι οφειλές της οποίας ρυθμίστηκαν δυνάμει της 18 απόφασης του πρώην Ειρηνοδικείου Αθηνών, προς τις πιστώτριες, που

6^ο φύλ. της υπ' αριθμ. 10339/25 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών

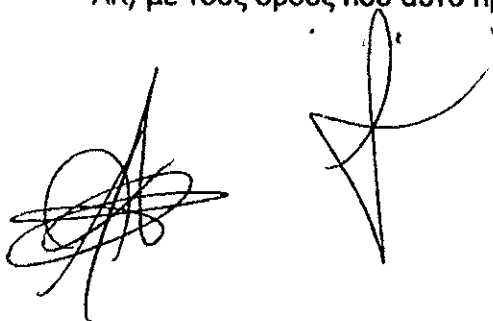
αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση. Ότι δυνάμει της ως άνω απόφασης, ορίστηκαν μηνιαίες καταβολές ποσού 150,00 ευρώ του α. 8 παρ. 2 επί τρία χρόνια, αρχής γενομένης από τον επόμενο μήνα μετά της δημοσίευσης της απόφασης και εξαιρέθηκε από την εκποίηση το ακίνητο της κληρονομούμενης μητέρας του που αποτελεί την κύρια και μοναδική κατοικία της, η οποία ανήκει πλέον κατά πλήρη κυριότητα σε αυτήν κατά ποσοστό 100%, για την διάσωση της οποίας η κληρονομούμενη μητέρα του υποχρεώθηκε να καταβάλει προνομιακά στην α' καθώς και μετά την πλήρη εξόφληση αυτής συμμέτρως στις λοιπές πιστώτριες το ποσό των 72.112,91 ευρώ, με 240 μηνιαίες δόσεις των 300,50 ευρώ εκάστη, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά την παρέλευση τριών ετών από τη δημοσίευση της ως άνω απόφασης, νομιμότοκα όπως ειδικότερα ορίζεται στην προαναφερθείσα απόφαση. Με το ιστορικό αυτό, ζητά, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των χρηματικών οφειλών του ως εκ διαθήκης μοναδικός κληρονόμος της αποβιώσας στις 05-02-2020 μητέρας του, την διευθέτησή τους από το Δικαστήριο, ώστε να επέλθει απαλλαγή του από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών του έναντι αυτών και να εξαιρεθεί η μοναδική και κύρια κατοικία του, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του κατάσταση.

Η αίτηση παραδεκτά εισάγεται στο αρμόδιο τούτο Δικαστήριο σύμφωνα με την ειδική διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741-781 ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη, σύμφωνα με το άρθρο 12α παρ. 3 ν. 3869/2010, καθώς περιέχει όλα τα απαραίτητα για τη θεμελίωσή της στοιχεία κατ' άρθρο 747 παρ. 2 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι η αιτούσα εκθέτει επαρκώς τα γεγονότα που δικαιολογούν το αίτημά της και περιγράφει με σαφήνεια και ακρίβεια το αντικείμενο της υπόθεσης, καθότι αναφέρει ως μεταβολή των συνθηκών τον θάνατο της μητέρας του, της οποίας τα χρέη είχαν ρυθμιστεί με απόφαση του παρόντος δικαστηρίου και στην παρέλευση της κύριας κατοικίας στην αποκλειστική του κυριότητα. Παρόλα αυτά, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 744, 745, 751 ΚΠολΔ περί εκούσιας

δικαιοδοσίας, δίνεται η δυνατότητα συμπλήρωσης των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ. και επομένως και του αιτήματος αυτής (Π. Αρβανιτάκης, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας Κεραμεύς/Νίκας/Κονδύλης, άρθρο 747 αρ. 7, ΕφΑθ 2735/2000 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, είναι νόμιμη ως προς την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 στηριζόμενη στις προαναφερθείσες στη μείζονα σκέψη διατάξεις, ερειδομένη στις διατάξεις των άρθρων 1,4,5,6 παρ 3, 8 και 12 του ν.3869/2010, όπως αυτά τροποποιήθηκαν με τα άρθρα της υποπαρ. Α4 του άρθρου 2 του ν.4336/2015, λαμβάνομένων υπόψη και των τροποποιήσεων, που επήλθαν με τις διατάξεις του ν.4549/2018, οι οποίες έχουν εφαρμογή και επί των εκκρεμών υποθέσεων κατά την ημερομηνία ενάρξεώς της ισχύος του (14.6.2018) σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 68 αυτού, πλην των αιτημάτων της: α) περί ρυθμίσεως του χρέους της κληρονομίας κατὰ τους όρους του άρθρου 8 παρ. 2 του ν.3869/2010 και εξαίρεσης των αναφερομένων στην αίτηση περιουσιακών του στοιχείων και β) περί αναγνώρισεως της απαλλαγής από το χρέος του μετά την κανονική τήρηση των όρων της ρύθμισης, τα οποία είναι απορριπτέα το μεν (β) ως μη νόμιμο, δεδομένου ότι η υπό του άρθρου 8 παρ. 2 προβλεπόμενη ρύθμιση τυγχάνει προσωποπαγής, ανήκουσα στον κληρονόμο οφειλέτη, ενώ και το αίτημα περί αναγνώρισεως της απαλλαγής του τυγχάνει απορριπτέο ως προώρως ασκηθέν. Τέλος και το αίτημα περί συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης μεταξύ των διαδίκων τυγχάνει μη νόμιμο, δεδομένου ότι κατά τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010 κατά τη διαδικασία της ρυθμίσεως του χρέους του οφειλέτη δεν επιδικάζεται δικαστική δαπάνη. Επομένως η αίτηση κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, ύστερα από την καταβολή των νόμιμων τελών για τη συζήτησή της.

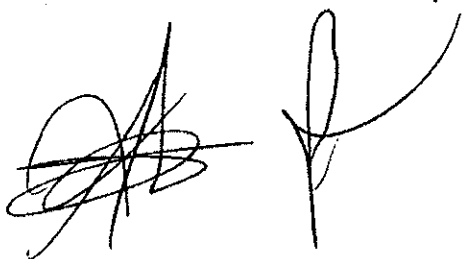
Ο πληρεξούσιος δικηγόρος της α' καθής αρνήθηκε την αίτηση και προέβαλε την ένστασή περί αοριστίας, η οποία τυγχάνει απορριπτέα σύμφωνα με τα ως άνω προαναφερθέντα, την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, η οποία, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της άσκησης της ένδικης αίτησης, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος, που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ, με τους όρους που αυτό προβλέπει, είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα, το οποίο

7^ο φύλ. της υπ' αριθμ. 7033/25 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών

απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού νόμου και όχι από διατάξεις δικονομικές (βλ. σχετ. Α.Π. 1006/1999, ΕΛΛΔνη 40,1718, Α.Π. 392/1997, ΕΛΛΔνη 38. 1842, ΕφΠειρ 357/2005, Δ.Ε.Ε,2005,1066, ΕφΛαρ 474/2005, Αρμ 2005.1768, ΕφΠατρ 964/2004, ΑχΝομ 2005,22, ΕφΘεσ 1729/2003, Αρμ 2004,1401). Κοιτά δε το μέρος που αφορά τους πραγματικούς ισχυρισμούς που αφορούν στο περιεχόμενό της αίτησης είναι επίσης απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι και αληθή υποτιθέμενα τα εκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά, δεν μπορούν να θεμελιώσουν την ένσταση του άρθρου ΑΚ 281. Άλλωστε, η επιδίωξη για ρύθμιση δεν συνιστά κατάχρηση δικαιώματος, καθώς η άσκηση του δικαιώματος αυτού δεν έρχεται σε αντίθεση με την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικοοικονομικό σκοπό του δικαιώματος. Αντίθετα, κρίνεται ότι είναι απολύτως σύμφωνη με το γράμμα και το πνεύμα του νόμου και δεν ασκείται άσκοπα αλλά σύμφωνα και το σκοπό των διατάξεων του Ν. 3869/2010 (βλ. σχετικά αιτιολογική έκθεση) και σύμφωνα με τους παγωμένους ηθικούς κανόνες, που χαρακτηρίζουν την συμπεριφορά του μέσου συνετού ανθρώπου. Η επιδίωξη εκάστου αιτούντος να ενταχθεί στις ρυθμίσεις του ν. 3869/2010 αποτελεί δικαίωμα που τους παρέχεται από το νόμο, απόκειται δε στο Δικαστήριο να κρίνει με βάση τις αποδείξεις αν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις να εντάξει τα χρέη τους σε ρύθμιση, καθώς και το είδος της ρύθμισης στην οποία θα ενταχθούν. Με τον Ν. 3869/2010 παρέχεται η δυνατότητα στο φυσικό πρόσωπο να ρυθμίσει τα χρέη του με απαλλαγή από αυτά και οι ίδιες οι διατάξεις του βρίσκουν νομιμοποίηση ευθέως στο συνταγματικά κατοχυρωμένο κοινωνικό κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μια χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία άλλωστε και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Ο ίδιος δε παραπάνω νόμος, εξειδικεύοντας την αρχή της καλόπιστης εκτέλεσης των ενοχών του άρθρου 288 ΑΚ, στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής του οφειλέτη καθορίζοντας τις προϋποθέσεις ρύθμισης των χρεών αυτού, με σκοπό να επαναφέρει την ισορροπία των παροχών μεταξύ του τελευταίου και των πιστωτών του (βλ. ΕιρΣάμου 82/2012, ΕιρΘεσσαλ 5105/2011, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, ερευνητέο είναι το κατά πόσο νοείται καταχρηστική άσκηση του εν λόγω

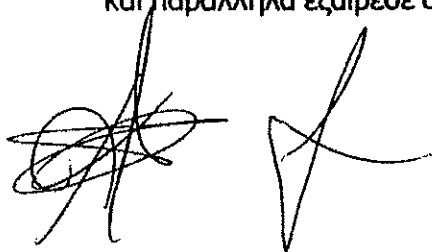
οικονομικού (δημοσίου) δικαιώματος. Στο πεδίο του οικονομικού δικαίου η διάταξη του 281 ΑΚ είναι ανεφάρμοστη και τούτο διότι αυτή αναφέρεται σε ιδιωτικά δικαιώματα (Ράμμος, Εγχειρ. 1 (1980), παρ. 228, σελ. 624, 625, Μπέης Ερμην. ΚΠολΔ υπ' αριθρ. 116, 111 σελ. 295, ΑΠ 224/1986 ΕΛΔνη 27.1109). Εξάλλου, η καταχρηστική άσκηση των οικονομικών δικαιωμάτων και ευχερειών ρυθμίζεται από το άρθρο 116 ΚΠολΔ. Όμως, η διάταξη αυτή δε θεσμοθετεί ως γνήσια οικονομική κύρωση το απαράδεκτο διαδικαστικής πράξης, η οποία επιχειρήθηκε κατά παράβασή της (Μπέης ό.π. σελ. 595, Κεραμέας Αστ.Δικ.Δ. έκδ. 11 (1978), σελ. 148). Περαιτέρω, προέβαλε την ένσταση δόλιας περιέλευσης σε κατάσταση υπερχρέωσης ισχυριζόμενη με γενικόλογη αναφορά ότι ο αιτών αποδέχθηκε υπερχρεωμένη κληρονομιά παρότι γνώριζε ότι δεν θα μπορούσε με βάση τα εισοδήματά του να τα εξυπηρετήσει. Η ένσταση αυτή είναι πρωτίστως αόριστη, διότι δεν προτείνονται με σαφήνεια και πληρότητα τα γεγονότα που θεμελιώνουν την ένσταση της δολιότητας, καίτοι βαρύνονται με την προβολή και απόδειξη τους οι πιστωτές, δεδομένου ότι, η αποδοχή υπερχρεωμένης κληρονομιάς - από τους νόμιμους μεριδούχους δεν συνιστά από μόνη της δόλια περιέλευση σε αδυναμία πληρωμής, αλλά πρέπει να συντρέχουν και άλλες περιστάσεις, όπως λ.χ. υπαιτιότητα αιτούντος για την υπερχρέωση της θανούσας ή αποξένωσή του από το ακίνητο - αντικείμενο της κληρονομιάς στο οποίο ο ίδιος να μην κατοικεί ή μη δυνατότητα υπαγωγής του κληρονομούμενου στον ν. 3869/2010, περιστατικά που ουδόλως επικαλείται η καθής (3145/2021 ΜΠρΠειραιώς, ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 4549/2018 όταν αποβιώνει υπερχρεωμένο πρόσωπο, οι κληρονόμοι του πολλές φορές αποδέχονται την κληρονομιά είτε ελπίζοντας ότι θα τα καταφέρουν να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις του κληρονομούμενου είτε επειδή συγκατοικούσαν με τον κληρονομούμενο σε κατοικία ιδιοκτησίας του και θα αντιμετωπίσουν στεγαστικό πρόβλημα σε περίπτωση αποποίησης, ενώ αν στην συνέχεια, δεν καταφέρουν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που πλέον βαρύνουν αυτούς και ζητήσουν την υπαγωγή τους στο ν. 3869/2010 κινδυνεύουν να αντιμετωπίσουν την ένσταση δόλιας περιέλευσης τους σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής μόνο και μόνο για το λόγο ότι αποδέχθηκαν εν γνώσει τους υπερχρεωμένη κληρονομιά. Επειδή το φαινόμενο αυτό συνιστά κοινωνικό πρόβλημα από μόνο του και είναι και επιβλαβές για την εθνική

8^ο φύλ. της υπ' αριθμ./25 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών

οικονομία, γιατί δημιουργεί κίνητρο για αποποιήσεις κληρονομιών, με αποτέλεσμα το ενεργητικό του κληρονομουμένου να παραμένει μεγάλο χρονικό διάστημα αναξιοποίητο, στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 3869/2010, με τον ν. 4549/2018 προστέθηκε εδάφιο ως εξής «Η αποδοχή υπερχρεωμένη κληρονομιάς από τους νομίμους μεριδούχους του αρχικού οφειλέτη, ακόμα κι αν γίνεται εν γνώσει της υπερχρέωσης, δεν συνιστά από μόνη της και χωρίς τη συνδρομή άλλων περιστάσεων δόλια περιέλευση σε αδυναμία πληρωμής χρηματικών οφειλών», το οποίο κατά την διάταξη του άρθρου 68 παρ. 1 του ν. 4549/2018 εφαρμόζεται και όταν η αποδοχή κληρονομιάς έλαβε χώρα πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ήτοι την 14.06.18, ενώ αφορά μόνο τους νόμιμους μεριδούχους προς αποφυγή καταχρήσεων από πρόσωπα που αποδέχονται την κληρονομιά όχι από ανάγκη ή δυσμενείς ψυχολογικές συνθήκες αλλά βάσει σταθμίσεων και υπολογισμών. Τέλος, η καθής προέβαλε το αίτημα ρευστοποίησης της περιουσίας.

III. Από όλα τα έγγραφα, που επικαλείται και νομίμως προσκομίζει ο αιτών αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών τυγχάνει άνεργος από τον μήνα Οκτώβριο του έτους 2022, εγγεγραμμένος στα μητρώα του ΟΑΕΔ και είναι άγαμος. Τα μοναδικά του εισοδήματα ανέρχονται στο ποσό των 800,00 ευρώ και προέρχονται από την εκμίσθωση κατοικίας. Οι γονείς του, ήδη αποβιώσαντες είχαν καταθέσει ενώπιον του πρώην Ειρηνοδικείου Αθηνών την από 13.06.13 και με αριθμ. κατάθ. δικογράφου 4390/13 αίτηση του άρθρου 4 του Ν. 3869/10. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ο πατέρας του απεβίωσε την 08.01.16 προ της συζήτησης της ως άνω αίτησης και ότι ο αιτών και ο αδελφός του ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι αυτού προέβησαν στην αποποίηση της επαχθείσης σε αυτούς κληρονομιάς βάσει των με αρ. 3916/05.05.16 και 3917/05.05.17 εκθέσεων αποποίησης, ενώ η μητέρα τους αποδέχθηκε την επαχθείσα σε αυτήν κληρονομία. Επί της ως άνω αίτησης εκδόθηκε η υπ' αριθμ./18 οριστική απόφαση του πρώην Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία ρύθμισε τις οφειλές της κατ' άρθρ. 8 παρ. 2 και παράλληλα εξαιρέσε από την εκποίηση την κύρια κατοικία της μητέρας του αιτούντος,

με την υποχρέωση καταβολής υπ' αυτής του ποσού των 300,50 Ευρώ μηνιαίως για 240 μήνες προς την α' καθής πιστώτρια και μετά την πλήρως εξόφληση αυτής συμμετρως διανεμόμενο το ως άνω ποσό στους λοιπούς πιστωτές. Περαιτέρω, όσο αφορά στην ακίνητη περιουσία του, ο αιτών έχει στην κυριότητά του μία οριζόντια ιδιοκτησία-διαμέρισμα υπό στοιχεία

το ισόγειο ορόφου μίας πολυκατοικίας κτισμένης επί οικοπέδου κειμένου στην Αθήνα, εντός του εγκεκριμένου σχεδίου της πόλεως Αθηνών, της περιφέρειας του Δήμου Αθηναίων κατά τη θέση και επί της οδού

όπου φέρει τον αριθμό , εκτάσεως τ.μ. κατασκευής , επιφανείας τ.μ., αντικειμενικής αξίας (βλ. ΕΝΦΙΑ έτους 2024) 49.550,76 ευρώ. Για το ακίνητο αυτό είχε διαταχθεί βάσει της ως άνω απόφασης η ελεύθερη εκποίησή του και το αίτημα περί περί παύσης των εργασιών εκποίησης από τον αιτούντα τυγχάνει απορριπτέο ως προώρως ασκηθέν. Τέλος, ο αιτών τυγχάνει συγκύριος κατά ποσοστό 50% του με αρ. κυκλοφ.

αυτοκινήτου μάρκας μοντέλου κ.ε. έτους πρώτης κυκλοφορίας 2002, αξίας 800,00 ευρώ.

Εξάλλου, σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της κρινομένης αίτησης του, ο αιτών έχει αναλάβει, κατόπιν επαγωγής σε αυτόν εκ διαθήκης της κληρονομιάς της ως άνω μητρός του, η οποία απεβίωσε την 05^η Φεβρουαρίου 2020, ήτοι προτού ολοκληρώσει τους όρους της ρύθμισης που της επέβαλε η υπ' αριθμ. /2018 Απόφαση του πρώην Ειρηνοδικείου Αθηνών, προς τους καθ'ών πιστωτές οφειλές ύψους 171.821,65 ευρώ. Περαιτέρω από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά στοιχεία αποδείχτηκε ότι οι οικογενειακές δαπάνες του αιτούντος περιοριζόμενες στις απολύτως αναγκαίες για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του ιδίου και δη προς κάλυψη των δαπανών διατροφής, ενδύσεως, υποδήσεως, επικοινωνίας και πληρωμής των διαφόρων φόρων και λογαριασμών οργανισμών κοινής ωφελείας ανέρχονται κατ' εκτίμηση του δικαστηρίου τούτου στο ποσό των 500 Ευρώ μηνιαίως, δεδομένου ότι δεν βαρύνεται αυτός με δαπάνη ενοικίου. Ο αιτών διαβιώνει από το μίσθωμα ύψους ποσού 800,00 που εισπράττει από την ως άνω εν δυνάμει κύρια κατοικία του, η δε αποβιώσασα μητέρα του, είχε εισοδήματα χαμηλά (βλ. την υπ' αριθμ. 2103/2018 απόφαση του πρώην Ειρηνοδικείου Αθηνών).

9^ο φύλ. της υπ' αριθμ. 30339/25 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών

Παρατηρείται επομένως σαφής μείωση των εισοδημάτων του απούντος σε σχέση με το παρελθόν κατά τα εισοδήματα της μητέρας του. Κατά συνέπεια, καθίσταται σαφές ότι δεν δύναται αυτός να ανταποκριθεί στην εξυπηρέτηση των δανειακών υποχρεώσεων, που ανέλαβε ως κληρονόμος και ότι συντρέχουν στο πρόσωπο του οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρ. 12^ο του Ν. 3869/10. Τέλος αποδείχτηκε ότι με την υπ' αριθμ. 2103/2018 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, εξαιρέθηκε από την εκποίηση η εν δυνάμει κύρια κατοικία του απούντος, με την υποχρέωση καταβολής από την μητέρα αυτού του ποσού των 300,50 Ευρώ μηνιαίως για 240 μήνες προς την α' καθ'ής πιστώτρια και μετά την πλήρη εξόφληση αυτής συμμετρως διανεμόμενο στους λοιπούς πιστωτές και συνεπώς εφόσον πληρούνται οι απαιτούμενες από τον νόμο προϋποθέσεις δικαιούται ὁ αιτών σύμφωνα με το άρθρο 12α παρ.3 ν.3869/2010 να συνεχίσει τις υπόλοιπες καταβολές της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ.2 ν.3869/2010 αφαιρουμένων των καταβολών στις οποίες έχει προβεί η αποβιώσασα μητέρα του και ο ίδιος και να υποκατασταθεί στην ρύθμιση. Επιπλέον, η εν δυνάμει κύρια κατοικία του πρέπει να εξαιρεθεί της ρευστοποιήσεως. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, η ένδικη αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και πρέπει να υποκατασταθεί ο αιτών στους όρους της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2, όπως αυτοί περιγράφονται στην υπ' αριθμ. 2103/2018 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου (πρώην Ειρηνοδικείου Αθηνών). Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της β', γ' δ' των καθ'ών και του προς ον η κοινοποίηση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι στο σκεπτικό κρίθηκε ως απορριπτέο.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Εξαιρεί από την εκποίηση την αναφερόμενη στο σκεπτικό της παρούσης εν δυνάμει κύρια κατοικία του απούντος.

Διατάσσει την υποκατάσταση του απούντος στους όρους της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2, όπως αυτοί περιγράφονται στην υπ' αριθμ. /2018 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου(πρώην Ειρηνοδικείου Αθηνών).

Κρίθηκε αποφασίσθηκε καί δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, που έγινε στο ακροατήριό του Δικαστηρίου τούτου στην Αθήνα την 9/7/2025 2025.

Η ΠΡΩΤΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

